

Purtătorii torței

Vasile Militaru

(dedicată Studențimii Legionare)

Spre voi, azi, purtători ai torței, durutul suflet mi'l îndrept,
Căci soartă bună pentru țară, doar de la voi am drept s'aștept...
În codrul Neamului, - în care s'a'ntins atâta putregai
Și însuși vântul primăverii n'aduce decât "of" și "vai",

- Azi, numai voi urcați spre soare, -biruitor și verde crâng,-
Și-ași vrea, la pieptul plin de doruri, cu mii de brațe să vă strâng!
Copii ai lipsei și-ai durerii, înghesuiți prin vechi mansarde,
Al căror foc nu arde'n vatră, dar sufletul ca smirna arde;

Flămânzilor, a căror hrană adesea'i un pătrar de pâine,
În voi, -cu spade mari de flăcări,- eu văd Arhanghelii de mâine,
Arhanghelii ce-or pune capăt atâtor suferinți nedrepte
Și'ntregului dezmăt ce cântă pe-ale nemerniciei trepte...

Sus torța sufletelor voastre, copii cu suflete curate,
Ca să puteți curma tot jaful, să faceți plânsului dreptate!...
Să umpleți ocnele, pe viață, cu-acei nemernici și misei
Ce'nfometează țara toată, ca să se ghiftuiască ei!...1937